

Fra Galleriet paa Herregaarden „Londal“.

Kvindernes Indsats.

I London findes et stort Udstillingslokale, hvor man samler alt, som direkte eller indirekte har nogen Forbindelse med Krigen, saa som Sejrstrofæer, Vaaben, Ammunition, Sygeplejeartikler, Skyttegravsmodeller, og hvor der fremvises Films over Ententens Sejre.

Alt dette fremvises til patriotisk Musik og Thedrikning. Det tyvende Aarhundredes industrielle Fremskridt og geniale Opfindelser kan man her beundre i alle tænkelige og utænkelige Genstande, bestemte til et Dødens og Ødelæggelsens Værk.

Nogle smaa cylinderformede Jerntingester er bestemte til fra Flyvemaskiner at kastes ned over Folk, som fredelig vandrer paa Marken. Et andet Sted fremvises en Slags roterende Jernsyle, som anbringes ude i Felten, hvor de borer sig ind i de fremilende Hestes Hove, saaledes at disse under uendelige Kvaler styrter til Jorden. Det er med et Ord Pineredskaber saa raffinerede, at de kunde tjene som Illustration til en moderniseret Ud-gave af Dantes fanatiske Helvede, og de ligger her systematisk ordnet i Montrer og betragtes af forbivandrende Menneskemasser.

I et af Udstillingsrummene fremvises ogsaa en Filaal af et Ammunitionsværksted, hvor kun Kvinder alene er beskæftiget. Klædt i Dragter, som minder om Sygeplejerskernes, staar de her ved hver sit Bord, og med stor Behændighed viser de, hvorledes de forskellige Sorter Ammunition tilvirkes.

Dette er altsaa, hvad Kvinderne, som er eller burde være Fredstankens lidelsesfuldeste Bekendere, sysselsætter sig med under Krigen. I England arbejder omtrent en halv Million Kvinder i Ammunitionsværkstederne for derigennem at bidrage til, at Blodsudgydelsen holdes i Gang, og de, som ikke gør dette, forbinder Soldaternes Saar for hurtigst mulig at sætte dem i Stand til at gaa ud og skaffe sig nye Saar. Kvindernes Arbejde i Krigens Tjeneste forekommer mig som en Penelope-vævs trøstesløse Cirkelgang mellem at skabe og ødelægge.

Men naar vi tænker over det, — kan de saa handle anderledes, og skulde vi kunne handle anderledes i deres Sted?

I hvilket Land, hvor Krigen er brudt ud, skulde vel Kvinderne paatage sig Ansvar for Propaganda imod Krigen, for at revolutionære Opfattelsen af, at det er deres Pligt at paatage sig det Arbej-

tige Haandværkere, ogsaa i Provinserne, som efter ordentlige Tegninger kan lave smukke solide Møbler, som kan gaa i Arv til kommende Slægter som et værdigt Minde om den Tid, vi nu lever i med de mange Penge i Landet og den voksende Trang og Sans for Kultur og personligt Præg i Hjemmets Udsmykning.

Gudrun Mørch har i de sidste Aar lavet mange Møbler og indrettet mange Stuer og Hjem, og hun glæder sig over disse Arbejder, som var hver af Stuerne hendes egen, og hun søger at komme i en virkelig Forstaaelse med de Mennesker hun arbejder for, saa Bygherrens Lyst og Trang i Forening med Arkitektens Hjælp, gennem et godt Samarbejde kan skabe smukke Hjem rundt om i Danmark.

de, som Mændene kaster til dem, naar de iklæder sig Vaaben? Saa ny som Fredsbevægelsen praktisk taget endnu er, saa svage som de internationale Traade Kvinderne imellem endnu er, vilde en saadan Vægning utvivlsomt være en fædrelandsfjendsk Handling, som ikke vilde fremme Freden, men sikkert formindske Landets Muligheder for Sejr.

Nej, Kvindernes tilgivelige Fejl har været, at de ikke var lige saa godt rustede for Freden, som Mændene var det for Krigen. Derfor har, i det mindste for de krigsførende Landes Vedkommende, Kvindernes Lod været loyalt at underordne sig de raadende Forhold og at give sine Fredsbestræbelser et saa almindeligt Præg, at de ikke stikker af mod det af deres Land vedtagne Syn paa Verdenssituationen.

At denne negative Holdning er alt andet end let for varme og naturlig følende Kvinder med et kvindeligt-menneskelig Syn paa Krigens Vanvid, kan man tage for givet.

Hvert krigsførende Land bøkræfter, at hele det indenrigske Samfundsmaskineri nu hviler paa Kvinderne. Uden dem kunde Krigen simpelthen ikke føres videre. Lad os derfor vove det Tankeeks-